

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3007/2566

บริษัท บริหารสินทรัพย์ ก. โจทก์ บริษัทบริหารสินทรัพย์ ส. ผู้ร้อง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้คัดค้าน
ทางหุ้นส่วนจำกัด ท. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 96

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยทั้งสองต่างเป็นลูกหนี้ของเจ้าหนี้รายที่ 2 ในมูลหนี้ตามคำพิพากษา ต่อมาผู้ร้องรับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากเจ้าหนี้รายที่ 2 เฉพาะในส่วนจำเลยที่ 1 เท่านั้น จำเลยที่ 2 จึงยังเป็นลูกหนี้ของเจ้าหนี้รายที่ 2 อยู่ เจ้าหนี้รายที่ 2 ยื่นคำขอรับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ในฐานะเจ้าหนี้มีประกัน แต่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายที่ 2 ตามความเห็นของผู้คัดค้าน คำสั่งดังกล่าว ถึงที่สุดแล้ว เจ้าหนี้รายที่ 2 จึงไม่มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในคดีล้มละลายแต่อย่างใด แม้ผู้ร้องจะมีสิทธิในทรัพย์สินหลักประกัน คือ ที่ดินโฉนดเลขที่ 41348 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ร่วมกับเจ้าหนี้รายที่ 2 แต่ก็เป็นสิทธิในหลักประกันเฉพาะส่วนซึ่งประกันหนี้ของจำเลยที่ 1 เท่านั้น หากผู้ร้องเห็นว่าตนมีสิทธิเช่นไรผู้ร้องย่อมใช้สิทธิของตนได้ ผู้ร้องไม่อาจมาขอสวมสิทธิแทนเจ้าหนี้รายที่ 2 ซึ่งยื่นคำขอรับชำระหนี้ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันจากกองทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองเด็ดขาดเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2547 และพิพากษาให้จำเลยทั้งสองล้มละลายเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2548 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้มีการสั่งอนุญาตให้ผู้ร้องสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้แทนเจ้าหนี้รายที่ 2 เฉพาะมูลหนี้ตามคำพิพากษาในส่วนหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ 30 ตุลาคม 2532 จำนวน 3,500,000 บาท และหนี้ตามสัญญากู้เบิกเงินเกินบัญชีเงินรวม 750,000 บาท โดยมีหลักประกันร่วมกับเจ้าหนี้รายที่ 2 คือ ที่ดินโฉนดเลขที่ 41348 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง โดยให้ยึดทรัพย์ดังกล่าวออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่ผู้ร้องร่วมกับเจ้าหนี้รายที่ 2 ตามกฎหมายต่อไปด้วย ผู้คัดค้านยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์ โดยได้รับอนุญาตจากศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติโดยคู่ความมิได้โต้แย้งว่า จำเลยทั้งสองกับพวกเป็นหนี้ธนาคาร ก. เจ้าหนี้รายที่ 2 ตามคำพิพากษาของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ คดีหมายเลขแดงที่ 9955/2537 วันที่ 22 มกราคม 2540 เจ้าหนี้รายที่ 2 นำยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 41348 พร้อมสิ่งปลูกสร้างทรัพย์สินหลักประกัน วันที่ 21 กันยายน 2543 เจ้าหนี้รายที่ 2 โอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพรวมทั้งหนี้ของจำเลยที่ 1 แก่ผู้ร้อง ผู้ร้องขอเข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ คดีหมายเลขแดงที่ 9955/2537 แต่ศาลฎีกาพิพากษาให้ยกคำร้อง เจ้าหนี้รายที่ 2 ยื่นคำขอรับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ในมูลหนี้ตามคำพิพากษาของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ คดีหมายเลขแดงที่ 9955/2537 ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 96 (3) มีที่ดินโฉนดเลขที่ 41348 พร้อมสิ่งปลูกสร้างเป็นหลักประกัน

ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายที่ 2 ตามความเห็นของผู้คัดค้าน และผู้ร้องยื่นคำร้องขอสมมติแทนเจ้าหนี้รายที่ 2 ผู้คัดค้านมีคำสั่งยกคำร้อง คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องว่า ผู้ร้องมีสิทธิเข้าสมมติเป็นเจ้าหนี้รายที่ 2 แทนธนาคาร ก. ได้หรือไม่ เห็นว่า จำเลยทั้งสองต่างเป็นลูกหนี้ของเจ้าหนี้รายที่ 2 ในมูลหนี้ตามคำพิพากษาของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ คดีหมายเลขแดงที่ 9955/2537 ต่อมาผู้ร้องรับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากเจ้าหนี้รายที่ 2 แต่ปรากฏตามบัญชีรายชื่อลูกหนี้แนบท้ายสัญญาดังกล่าวว่า ลูกหนี้ที่ผู้ร้องรับโอนมาคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ท. จำเลยที่ 1 เท่านั้น จำเลยที่ 2 จึงยังเป็นลูกหนี้ของเจ้าหนี้รายที่ 2 อยู่ เจ้าหนี้รายที่ 2 ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ในฐานะเจ้าหนี้มีประกัน แต่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายที่ 2 ตามความเห็นของผู้คัดค้าน คำสั่งดังกล่าวถึงที่สุดแล้ว เจ้าหนี้รายที่ 2 จึงไม่มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในคดีล้มละลายแต่อย่างใด และแม้ตามความเห็นของผู้คัดค้านจะมีข้อความระบุว่า "แต่ให้เจ้าหนี้รายที่ 2 มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในฐานะผู้รับจำนองโดยให้ได้รับชำระหนี้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินหลักประกันก่อนเจ้าหนี้อื่น คือ ที่ดินโฉนดเลขที่ 41348 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ภายในวงเงินจำนองลำดับที่ 1 ลำดับที่ 2 และลำดับที่ 3 รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น 19,637,500 บาท แต่ทั้งนี้ไม่เกินยอดหนี้ที่ค้างตามคำพิพากษาในคดีแพ่งของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ คดีหมายเลขแดงที่ 9955/2537" อันเป็นการรับรองสิทธิของเจ้าหนี้รายที่ 2 ว่ายังมีสิทธิบังคับชำระหนี้จากตัวทรัพย์สินหลักประกันอยู่มิได้สิทธิไปเสียทีเดียว แต่การบังคับทรัพย์สินหลักประกันดังกล่าวย่อมหมายความว่า การบังคับทรัพย์สินหลักประกันซึ่งเป็นประกันหนี้ของจำเลยที่ 2 เท่านั้น มิได้หมายความว่ารวมถึงการบังคับทรัพย์สินหลักประกันซึ่งประกันหนี้ของจำเลยที่ 1 ด้วย แม้ผู้ร้องจะมีสิทธิในทรัพย์สินหลักประกันคือ ที่ดินโฉนดเลขที่ 41348 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ร่วมกับเจ้าหนี้รายที่ 2 แต่ก็ยังเป็นสิทธิในหลักประกันเฉพาะส่วนซึ่งประกันหนี้ของจำเลยที่ 1 ทั้งผู้ร้องได้รับโอนสิทธิเรียกร้องที่เจ้าหนี้รายที่ 2 มีต่อจำเลยที่ 1 มาตั้งแต่ก่อนที่ศาลล้มละลายกลางจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองเด็ดขาด หากผู้ร้องเห็นว่าตนมีสิทธิเช่นไรผู้ร้องย่อมใช้สิทธิของตนได้ ผู้ร้องไม่อาจมาขอสมมติแทนเจ้าหนี้รายที่ 2 ซึ่งยื่นคำขอรับชำระหนี้ในฐานะเจ้าหนี้มีประกันจากกองทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ได้ ที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษพิพากษายืนตามคำสั่งของศาลล้มละลายกลางที่ยกคำร้องขอสมมติแทนเจ้าหนี้รายที่ 2 นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ

องค์คณะ

กิริติ ตั้งธรรม · อำพันธ์ สมบัติสภาพรกุล · ทวีศักดิ์ อุณนาทรรัตนกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3007/2566>